

Αγία και Μεγάλη Τρίτη.

Συναξάρι Τριωδίου.

Μεγάλη εβδομάδα, Τριώδιο

Την αγία και μεγάλη Τρίτη θυμόμαστε την παραβολή των δέκα παρθένων από το ιερό Ευαγγέλιο (Ματθ. 25:1-13).

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, καθώς ανέβαινε στα Ιεροσόλυμα και ερχόταν προς το πάθος, έλεγε στους μαθητές του αυτές τις παραβολές, έλεγε δε και μερικές απευθυνόμενος προς τους Ιουδαίους.

Την παραβολή των δέκα παρθένων την είπε για να παρακινήσει στην ελεημοσύνη, και συγχρόνως θέλοντας να διδάξει όλους να είναι έτοιμοι πριν το τέλος του θανάτου.

Ο Κύριος δίδαξε πολλά για την παρθενία και για τους ευνούχους, και η παρθενία έχει πολλή δόξα, διότι αληθινά είναι μεγάλο κατόρθωμα, όμως δεν πρέπει, κατορθώνοντας κανείς αυτήν την αρετή, να αμελήσει τις άλλες αρετές και μάλιστα την ελεημοσύνη, με την οποία λάμπει το λυχνάρι της παρθενίας.

Γι' αυτό τον λόγο το ιερό Ευαγγέλιο προβάλλει αυτή την παραβολή, και τις πέντε παρθένες τις ανακηρύττει φρόνιμες, γιατί μαζί την παρθενία είχαν πολύ και πλουσιοπάροχο το έλαιο της ελεημοσύνης, ενώ τις άλλες πέντε τις ονόμασε μωρές, δηλαδή ανόητες, γιατί είχαν και αυτές την παρθενία, όχι όμως και την ανάλογη ελεημοσύνη.

Γι' αυτό δηλαδή ήταν μωρές, επειδή είχαν κατορθώσει το πιο μεγάλο και αμέλησαν το πιο μικρό, και δεν διέφεραν καθόλου από τις πόρνες, διότι εκείνες νικιούνται από σώματα, ενώ αυτές νικήθηκαν από τα χρήματα.

Και καθώς η νύχτα της παρούσας ζωής πήγαινε προς το τέλος, όλες οι παρθένες νύσταξαν και κοιμήθηκαν, δηλαδή πέθαναν –διότι ύπνος λέγεται ο θάνατος. Έπειτα κατά τα μεσάνυχτα ακούστηκε μια κραυγή, και εκείνες που είχαν άφθονο το έλαιο, μόλις άνοιξαν οι θύρες, μπήκαν στον νυμφώνα μαζί με τον Νυμφίο.

Οι μωρές όμως που δεν είχαν αρκετό έλαιο, το ζητούσαν μετά τον ύπνο. Οι φρόνιμες ήθελαν να δώσουν, αλλά δεν μπορούσαν, και πριν μπουν στον νυμφώνα είπαν σ' αυτές: «Φοβόμαστε μήπως δεν φτάσει και για μας και για σας. Γι' αυτό πηγαίνετε σ' αυτούς που το πουλούν, δηλαδή στους φτωχούς, και αγοράστε».

Αλλά αυτό δεν ήταν εύκολο, μάλιστα είναι και αδύνατο μετά τον θάνατο, όπως έδειξε ο Αβραάμ στην παραβολή του πλουσίου και του Λαζάρου (Λουκ. 16:19-31).

Και οι μωρές χωρίς φώτα χτυπούσαν την πόρτα φωνάζοντας: «Κύριε Κύριε, άνοιξέ μας». Και ο ίδιος ο Κύριος είπε σ' αυτές τη φρικτή εκείνη απόφαση: «Φύγετε, δεν σας γνωρίζω». Πώς δηλαδή θα δείτε τον Νυμφίο χωρίς να έχετε ως προίκα την ελεημοσύνη;

Γι' αυτό λοιπόν η παραβολή των δέκα παρθένων τοποθετήθηκε σήμερα από τους θεοφόρους πατέρες, να μας διδάσκει να είμαστε πάντοτε σε εγρήγορση και έτοιμοι να υποδεχθούμε τον αληθινό Νυμφίο με τις καλές πράξεις, και ιδιαίτερα με την ελεημοσύνη, γιατί κανείς δεν γνωρίζει την ημέρα και την ώρα του θανάτου.

Διότι εκείνος που ασκεί μία αρετή, μέγιστη ίσως, αλλά καταφρονεί τις άλλες, και ιδιαίτερα την ελεημοσύνη, δεν εισέρχεται μαζί με τον Χριστό στην αιώνια ανάπαυση, αλλά φεύγει καταντροπιασμένος.

Και δεν υπάρχει τίποτε πιο λυπηρό και γεμάτο ντροπή από την παρθενία που νικιέται από τα χρήματα.

Αλλά, Νυμφίε Χριστέ, συναρίθμησέ μας με τις φρόνιμες παρθένες και βάλε κι εμάς στην εκλεκτή σου ποιίμνη και ελέησέ μας. Αμήν.

Διασκευή για την Κ.Ο. του κειμένου του Τριωδίου με τη βοήθεια και της μετάφρασης του αγίου Αθανασίου του Παρίου που περιέχεται στο βιβλίο Νέον Λειμωνάριον, Βενετία 1819, σελ. 296.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>